

VESTI IZ SLOVENIJE

NA LAVERCI PRI LJUBLJANI je padel v veliko nemilost pri komunistih tajnik krajevnega odbora OF, Jože Vodebnik...

je končno morala zganiti tudi oblast. V Poljčane so prišli sodniki mariborskega okrožnega sodišča...

TITO JE NEDAVNO SPREJEL zastopstvo Ciril-Metodove družbe one skupnice katoliških duhovnikov...

Kako bi razsodili vi v tem slučaju?

V petek so prišli roparji v pisarno Brooklyn Acres, ki je stanovanjski projekt na zapadni strani mesta.

VSE BREZ GLAVE! — Vozniki, zaposleni pri gozdni upravi Mozelj so dobili naročilo zavažnjo lesa iz gozdov na področju gozdne uprave Grčarice pri Ribnici...

Zdaj je pa tole. Poslovdija projekta pravi, da Maletz ni plačal najemnine, ker so denar odnesli roparji in Maletz tudi ni prejel potrdila od vsote za najemnino.

OBLAST JIM JE ŠLA V GLAVO. — Vso pokvarjenost in nasilnost nekaterih članov krajevnih ljudskih odborov najbolje potrjujejo nekateri uradniki takega odbora v Poljčanah.

Tito dobi že drugo posojilo v Ameriki, ki ga morda reši

Pravijo, če bo do poletja vzdržal, bo premagal Moskvo

Washington. — Ekspozitna in Importna banka je dovolila Titu zopet 20 milijonov dolarjev, da bo nakupil v Ameriki mašinerijo in drugo težko opremo.

Tukaj so mnenja, da stoji Tito nasproti največji ekonomski politični krizi, iz katere se bo po morda še izmotal. To je že drugo tako posojilo, ki ga je Tito prejel.

CLOUDY Vremenski prerok pravi: Deloma oblačno in mrzlo danes. Jutri tudi oblačno, toda gorkeje. Danes bo zlezal toplo-mer na 35 stopinj.

Tri na dan Kako more biti poštenim in zvestim Amerikancem pri srcu, ko kar naenkrat zvedo, da so vsa ta leta čitali komunistični list?

Zavedni in zvesti Amerikanci potem tako komunistično kunjjo kakor vržejo iz hiše, kakor bi vrgli ujeta podgano.

(Pred nekaj dnevi smo pa čitali, da so v Belgradu v silnih skrbih, ker denarja od nikoder ni).

Ameriški krogi so mnenja, da če se Tito prebije do poletja, da je dober in bo svoj boj z Moskvo končal z zmago na svoji strani.

V Washingtonu govorijo, da to drugo posojilo Titu ni posojilo, ampak "nagrada" iz Amerike za ločitev Jugoslavije od Moskve, ki jo je izvedel Tito po naročilu iz Amerike.

PREMOGARJI GREDO DANES NA DELO

Med unijo in lastniki premogovnikov je zdaj napravljen sporazum

Washington. — John L. Lewis, predsednik premogarske unije in lastniki premogovnikov so se v petek sporazumeli na glavnih točkah.

Unija in lastniki premogovnikov so s tem končali 9 mesecev trajajoč boj za novo pogodbo. S tem pa še ni rečeno, da bo zdaj dovolj premoga povsod, kjer ga potrebujejo.

Lewis je povedal, da se je sestaj v petek večer k pogajanjem z zastopniki premogovnih družb. V 60 minutah so se sporazumeli na tem, nad čemer se niso mogli dolgih 9 mesecev.

John Lewis je dobil za premogarje 70 centov na dan približno in 10 centov od tone premoga za premogarski dobrodelni sklad.

CLEVELANDČANI NISO TAKO NEUMNI KOT JE MISLIL

Clint Conger iz Wilkesville, Ohio, je naložil na svoj truck 8 ton lepega premoga in ga pripeljal v Cleveland.

Najprej sta nameravala peletati premog v Cincinnati. Nekdo jima je povedal, naj gresta s premogom v Cleveland, kjer je velika sila zanj in ga bosta prodala za vsak denar.

Kardinal Spellman je dospel v Rim

Rim. — Newyorški kardinal Francis Spellman je zadnji teden s 525 ameriški romarji dospel v Rim, da počastijo sveto leto.

Amerika je zavrnila zahtevo Madžarske, da zmanjša uradnike

Madžari trdijo, da je ameriško poslanstvo vohunsko gnezdo

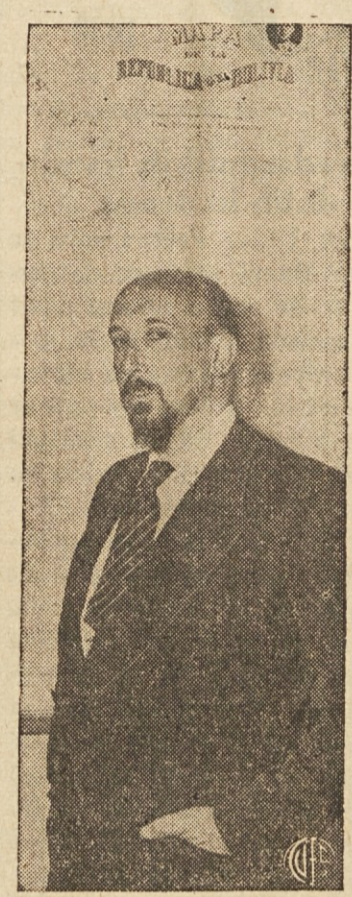
Washington. — Ameriška vlada je z nevoljo zavrnila zahtevo Madžarske, da naj zmanjša število uradnikov pri ameriškem poslanstvu.

Obenem je pa Madžarska zahtevala od ameriške vlade, da prekliče prepoved ameriškim državljanom potovati po Madžarski.

Ameriška vlada je odgovorila, da ostaneta madžarska konzulata zaprta, glede svojih diplomatskih zastopnikov na Ogrskem bo pa ameriška vlada delala po svoji uvidenosti in ne po zahtevi madžarske vlade.

Leoparda bodo zdaj nagačili

Oklahoma City. — Leopard, ki je zadnji teden pobegnil iz zverinjaka in so ga tri dni brezuspešno lovili vse okrog mesta, se je po treh dneh vrnil sam nazaj v zverinjak.

Predsednik Bolivije. — Gornja slika nam predstavlja predsednika Bolivije, Urriolagoitia, v predsedniškem uradu v La Paz.

Poizvedovalni kolček

Bajec Louigi, Alexandria, Egypt, Rue Bichai 5, bi rad zvedel, če živita in kje sta njegova dva strica Miha in Janez Bajec.

Avna unija namerava naskočiti izdelovalce avtov za višjo mezdo

General Motors bo prvi na vrsti za 31c priboljška

Detroit. — Avna unija C. I. O. bo zahtevala od General Motors 31 centov na uro priboljška.

Unija, ki je začela stavko pri Chrysler avtni družbi, je po 95 dneh stavke ponudila poravnavo, toda kompanija je odklonila.

Istočasno pa unija ni zadovoljna z upravo pokojninske sklada pri Ford Motor Co. Tam je pokojninski sklad že v veljavi. Pri Ford Motor Co. dobijo delavci \$100 pokojnine.

Pogodba med unijo in General Motors poteče 29. maja. V pogodbi je zdaj točka, da se mezda viša avtomatično, ako se podražijo življenjske potreščine in niža, čim iste padajo.

Selivke že prihajajo iz južnih krajev

Seaford, L. I. — Cele jate selivk se je prikazalo na Long Islandu. Kot prestraže so se prikazali črni ptiči z rdečimi peruti in sicer najprej samci. Ti so vselej prvi spomladit tukaj.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Iz bolnišnice se je povrnila Mrs. Rose Paulin, 1123 E. 177. St. V bolnišnici je prestala težko operacijo in se nahaja še vedno pod zdravniško oskrbo.

Važna seja — Klub društev SDD na Recher Ave. ima noč ob 7:30 seja v navadnih prostorih.

Pozdravi iz Floride — Iz prelope in gorke Floride pošiljajo svojim prijateljem v Clevelandu pozdrave: Mrs. F. Brancel, Mrs. F. Cerar in hčerka Patricia.

Druga obletnica — Jutri ob 7:30 bo darovana v cerkvi sv. Franciška na Supericr Ave. sv. maša za pok. Anton Kozel v spomin 2. obletnice njegove smrti.

Vrnitev domov — V soboto se je povrnila iz bolnišnice Frances Brezovar, 665 E. 160. St.

NOVI GROBOVI

Po enotedenski boleznii je umrl Frank Petek, star 65 let, stanujoč na 659 E. 160. St. Tukaj zapuška hčere Mrs. Mary Spencer, Mrs. Josephine Brletich, Mrs. Bertha Simonie, Helen, Dorothy ter sina Raymond, 6 vnukov in več sorodnikov.

Katoliška liga je imela včeraj sijajen uspeh

Ženski odsek Katoliške lige nam je podal včeraj popoldne v SND na St. Clair Ave. sijajno predstavo. Rečj moramo pa, da je bila tudi udeležba sijajna.

Navzoče je pozdravila predsednica Mrs. Mary Stussek, ta neumorna in za vse dobro vnetna narodna delavka. Program je potem vseskozi vzorno vodila Mrs. Ivanka Mervar, ki nam je najprej predstavila častnega predsednika Lige, Antona Grdina in predsednika Lige, Matt F. Intiharja.

Potem je bilo pa nekaj posebnega in nekaj čisto novega za ameriške Slovence: telovadba dveh, skoro moramo reči svetovnih prvakov: Varska in Kermavnerja. V Parizu, Brnu, Pragi in drugod sta odnesla na telovadnih olimpijadah prvenstvo in včeraj smo ju imeli čast videti v Ameriki.

ametrnica gđc. Josephine Terček.

Zbor Ilirija, smo opazili, ima nekaj več moči in reči moramo, da nas je včeraj s svojimi glasovi ter dovršenim izvajanjem veselo presenetil. Nam je bila najbolj všeč moškega zbora: "Tri leta bom kopal" in pa ženskega zbora: "Rožic ne bom trgala." Vse so bile precizno zapete, poročevalc ima pa svoj okus v ušesih in za gornji dve se navdušuje posebno. Hvala vam, Collinwoodčani, od "naše fare" sijajno ste se odrezali in ponosni smo na vas.

Potem je bilo pa nekaj posebnega in nekaj čisto novega za ameriške Slovence: telovadba dveh, skoro moramo reči svetovnih prvakov: Varska in Kermavnerja. V Parizu, Brnu, Pragi in drugod sta odnesla na telovadnih olimpijadah prvenstvo in včeraj smo ju imeli čast videti v Ameriki.

Potem so nastopili tudi naši priljubljeni Završki fantje, ki so zapeli nekaj pesmi, kot: "Domovina," "Prišla bo pomlad zelena" in druge. Občinstvo jih je prav dobro pohvalilo z živahnim aplavzom.

Potem so nam naši vrli igralci podali lepo in pomenljivo igro "Begunka." Sprva so dosti pretiho govorili in zadnja polovica dvorane ni čisto nič šišala. Toda kmalu so se igralci znašli in povedali tako, da jih je lahko vsak razumel, posebno še, kadar stoli niso škripali. Igralci so dobro naštudirali vloge in Damaž Tomazin jih je prav dobro naučil kretenj in kar je treba. Naši stari znanci z odra: Mrs. Marinko, Damaž in Tomažim, Dan Postotnik in drugi, pa tudi novi, so bili zares vsi izborni. Najlože, mislimo, je igral svojo vlogo John Skrabec, ki je samo tisto delal, kar je dolgo let doma — vlogo gostilničarja.

Ko je bila igra končana, je bilo prav veselo v prizidku. Nazadnje so še "potegnili" nekaj števil za nagrade, ki so jih bili deležni sledeči: E. Klemenčič, 18117 Marcella — aparat za televizijo; Olga Champa 1049 E. 185. St. — radijski aparat, John E. Lokar, 784 E. 185. St. — električno svetilko, Tony Grdina, 6113 St. Clair Ave. — električni sveder, Ana Tekavec, 20303 Goller, — pressure cooker, Joseph Kasper, 6528 Superior — električni likalnik, A. F. Pintar, Wickliffe, O. — poteljsno pregrinjalo.

Hvala vsem, ki ste včeraj potsetili to prireditve in s tem tako častno pokazali, da ste vneti za dobro stvar in pripravljene delati zanjo. Hvala vsem, ki ste se trudili in po po svojih močeh pripomogli do tako sijajnega uspeha. Hvala pevcom in igralcem za velik duševni užitek. Še nam ga dajte.

NAJNOVEJŠE VESTI

Washington. — Včeraj popoldne so podpisali novo pogodbo zastopniki premogovnikov in John L. Lewis. Danes zjutraj že poročajo iz raznih krajev, da bodo šli premogarji danes zjutraj na delo.

Rim. — V diplomatskih krogih tukaj dobivajo poročila, da so med Zed. državami in Rusijo v zraku tajna tipanja za svetovno mirovno konferenco.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

In tako je Maurice v poslednjih dnevih februarja sklenil pobegniti. Določba v pogodbi se je glasila, da se vojaki, kar jih tabori v Parizu, razorožijo in pošljejo domov. On pa ni čakal, zdelo se mu je, kakor da bi si izruval srce, če bi zapustil tlak tega slavnega Pariza, ki ga je glad edini mogel premagati: in izginil je ter si najel v ulici Des Orties na višini Moulinškega griča v šesternadstropni hiši tesno, opremljeno sobico, nekakšen razgledni stolp, odkoder se je videlo vse brezmejno morje streh od Tuilerij do Bastilje. Neki bivši šolski tovariš mu je bil posodil sto frankov. Sicer pa je, kakor hitro se je uredil, vstopil v bataljon narodne garde, in plača po trideset sous mu je morala zadoščati. Misel o mirnem, sebičnem življenju v provinciji ga je navdajala z grozo. Celo pisma, ki jih je prejemal od sestre Henrijete, ki je pisal prvi dan po sklepu premirja, so budila njegovo nejevoljo s svojimi prošnjami in s svojo gorečo željo, da bi prišel v Remilly odpočiti. Odklonil je vabilo, češ, da pride kasneje, kadar Prusov ne bo več tu.

Med rastočim, mrzličnim razburjenjem je nadaljeval svoje brezdelno, vagabundsko življenje. Lakota ga ni več mučila. S slastjo je pogoltnil prvi kos belega kruha. Z alkoholom prepojeni Pariz, kjer ni primanjkovalo niti žganja niti vina, je živel ob tej uri razkošno ter se pogrezal v stalno pijanost. Ječa pa je bil še vedno. Vrata so bila zastražena od Nemcev, in nebroj formalnosti je človeku branilo ostaviti mesto. Družabno življenje se še ni pričevalo; niti dela še ni bilo, niti kupčije. Tu je žedel cel narod in čakal v brezdelnosti ter se naposled zanemarjal v solncu prihajajoče pomladi. Med obleganjem je vsaj vojna služba upehala ude in dajala glavi opravka, dočim se je zdaj prebivalstvo nenadoma pogreznilo v popolnoma leno življenje, ločeno od vsega sveta, ki je ostal še vedno tak kakor prej. Z drugimi vred se je potikal od jutra do večera in sopol zrak, okužen z vsem kalni brezumnosti, ki so že dolge

mesece kipele iz množice. Neomejena svoboda, ki so jo uživali vsi, je dovrševala splošni razpad. Čital je časopise, pohajal javna zborovanja, mihal ponekod z ramami nad prehudimi oslarijami ter se vračal vseeno z možgani, polnimi nasilstvenih sanjarij, pripravljen počenjati otopne čine v obrambo tega, kar je imel po svoji pameti za resnico in za pravičnost. In iz svoje sobice, odkoder je razgledaval mesto, je še vedno sanjal o zmagi ter si dopovedoval, da je mogoče oteti Francijo, oteti ljudovlado, dokler ni mir podpisan.

Dne 11. marca je bilo rečeno, da pridejo Prusi v Pariz; dolg krič sovraštva in srda se je dvigal iz vseh src. Maurice ni več pristostvoval nobenemu javnemu shodu, ne da bi slišal oboževati narodni zbor. Thiersa in vse moze 4. septembra zaradi te skrajne sramote, ki je niso hoteli prihraniti velikemu, jaunaškemu mestu. On sam se je nekega večera tako navdušil, da je prosil za besedo in kričal, da mora ves Pariz rajši poginiti na nasipih, nego pustiti le enega Prusa na mestna tla. V tem prebivalstvu, pokvarjenem od mnogomesečnega strahu in gladi, ki je bilo zdaj izročeno lenobi, polni zlih izmišljotin, ter se je razjedalo v sumu o strahovih, ki si jih je ustvarjalo samo iz sebe, je rastei upor kakor na svojih naravnih tleh ter se organiziral kar ob belem dnevu. To je bila duševna kriza, kakršne se opažajo povsah obleganih: nezmernost duše, nato pa se izpremenilo v slepo željo po maščevanju in uničevanju.

Glavni odsek, ki so ga izbrali zastopniki narodne garde, je protestiral proti vsakršnemu poizkusu razoroženja. Na Batiljskem trgu se je vršil velik shod: plapolale so rdeče zastave, slišali so se plameneči govori, zbrala se je ogromna množica ljudstva, in prišlo je do umora nekega nesrečnega redarja, ki so ga privezali na desko ter ga vrgli v prekop in pobili s kamenjem. In dva dni kasneje, v noči 26. febr. je Maurice zbudil alarm in plat zvona, in videl je na Batignollskem bulvarju tolpe moških in ženskih, ki so vlačili topove, on sam se je z dvajsetorico drugih zapregel pred neki top, ko je slišal, da je narod vzel te topove na Wagramskem trgu, da jih narodni zbor ne bi mogel izročiti Prusom, Stoin-deset jih je bilo, in ker je manjkalo zaprege, jih je ljudstvo vleklo z vrvmi, rinilo jih s pestmi ter jih z divjim navdušenjem barbarske trume, si rešuje svoje bogove, spravilo na viškino Montmarta.

Ko so se moali Prusi dne 1. marca, zadovoljiti s tem, da so v teku dneva zasedli oddelek Champs - Elysees, natlačeni med pregradami kakor čeda plahih zmagovalcev, se mračni Pariz ni ganil. Ceste so bile puste in prazne, hiše zaprte, vse mesto mrtvo, kakor zagrnjeno z ogromnim žalnim pajčolanom.

Pretekla sta dva nadaljna tedna. V pričakovanju tistega ogromnega, temnega nečesa, čigar bližanje je čutil, Maurice ni več vedel, kako mu mineva življenje. Mir je bil sklenjen in podpisan. Narodni zbor se je imel dne 20. marca nastaniti v Versailles-u; zanj pa še

ni bilo nič končanega, pričeti se je imela kakršnakoli stranska osveta. Dne 18. marca, ko je zjutraj vstal, je prejel od Henrijete pismo, v katerem ga je še enkrat prosila, naj pride v Remilly, ter mu ljubeče proetila, da se sama odpravi na pot, če se bo predelgo obotavljal, napraviti ji to veselje. Nato mu je poročala o Jeanu ter mu pripovedovala, kako jo je koncem decembra zapustil, da se pridruži severni armadi, a je nato v neki belgijski bolnici obolel za hudo mrzlico; šele pred tednom dni ji je pisal, da je vzlic svoji slabosti odšel v Pariz, z namenom, da tamkaj zopet stopi v vojaško službo. Henrijeta je sklepala s prošnjo, naj ji brat kar najpodrobneje poroča o Jeanu, kakor hitro ga kje vidi.

Maurice je ob pogledu na to odprto pismo objela mehka sanjarija. Henrijeta, Jean, njegova tako silno ljubljena sestra, njegov brat po bedi in po usmiljenju, moj Bog, kako daleč sta ti dve dragi bitji od njegovih navadnih misli, odkar prebiva v njegovih prsih vihar. Toda ker ga je sestra opozarjala, da Jeanu ni mogla dati naslova ceste Des Orties, ga je sklenil poiskati še tisti dan in poizvedovati o njem pri vojaških uradih. Jedva pa je bil na ulici ter korakal po cesti Saint-Honore, sta ga srečala dva tovariša iz njegovega batalijona in mu povedala, kaj se je godilo ponoči in zjutraj na Montmartre-u. In vsi trije so zdijali v njavejši razburjenosti.

Ah, s kakšnim usodnim zanosom je ta dan 18. marca razmaja Mauricevo dušo! Kasneje se ni mogel jasno spomniti, kaj je govoril in počenjal. Najprej, dokler je tekkel, se je videl besnega nad vojaškim napadom, ki se ga poizkusili

še pred jutrom, da bi razorožili Pariz ter vzeli montmartske topove nazaj. Thiers, dosepeši iz Bordeaux-a, je očitno že dva dni kanil to nasilstvo, da bi mogel narodni zbor v Versailles-u brez strahu prositi monarhijo. Nato se je znašel okrog devete ure na Montmartre-u samem, razvnet od bajk o zmagi, ki so mu jih priglasi monarhijo. Nato se je MMontmartre-u samem, razvnet od bajk o zmagi, ki so mu jih pripovedovali. Pravili so, kako so se skrivalj približale čete in kako se je srečno zakasnila živina, kar je omogočilo narodnim gardam, da so vzele orožje; in kako si vojaki niso upali streljati na žene in ot-

roke, marveč so postavili puške na tla in se bratili z narodom. Nato se je videl zopet, kako je tekkel po Parizu in izvedel opoldne, da je mesto v oblasti komune, ne da bi se bil vršil kak boj.

Thiers in ostali ministri so bili pobegnili iz urada zunanjih zadev, kjer so bili zbrani, in vsa vlada se je v brezglavem begu spustila v Versailles ter v naglici odvedla s seboj svojih trideset tisoč mož vojaštva, dočim jih je pustila nad pettisoč razkropljenih po ulicah. Nato se je okrog polšeste ure znašel na vogalu nekega zunanega bulvarja sredi gruče zbesnelih ljudi, kjer je brez ogorčenja poslušal stra-

šno povest o umoru generalov Lecomte-a in Clement Thomas-a. O ti generali! Spominjal se je generalov sedanskih, ne- sposobnih dobroživec. Eden njih več ali manj, kaj zato! In ostank dneva mu je potekel v isti razburjeni, prenapetosti, ki

je jemala vsem rečem pravo lice.

(Dalje prihodnjic).

— Velika Britanija je leta 1949 producirala 14,877,000 ton jekla, ali skoro trikrat toliko kot leta 1930.

1891

1950

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega ter potrtega srca naznanjam vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul moj dragi in ljubljeni soprog

Tom Vidovich

ki je preminil z svetimi zakramentj zaspal v Gospodu dne 24. januarja 1950.

Pokojniki je bil rojen v vasi Osunja, župnija Žumberak dne 27. februarja 1891.

Pogreb se je vršil dne 28. januarja iz Golubovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Nikola na E. 36 in St. Clair Ave.

Sv. mašo zadušnico je daroval preč. g. Msgr. Firis. Po sv. maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija in ondi položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se v prvi vrsti zahvalimo Msgr. Firisu, ki je pokojnega previdel z sv. zakramenti, zanj opravil sv. mašo zadušnico, spremil truplo pokojnika iz Golubovega pogrebnega zavoda v cerkev sv. Nikole, in potem na pokopališče Kalvarijo vse do njegovega groba, za vse to naš iskreni Bog plačaj stotero.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so poklonili toliko lepih vencev ob krstj pokojnika ter mu tako izkazali zadnjo čast.

Enaka se iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za dušo dragega pokojnika.

Iskrena zahvala vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba ter prav tako vsem onim, ki so prišli pokojnika krstiti, ko je počival na mrtvaškem odru. Prav tako vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne sv. maše ter pokojnika spremili na njegovi zadnji poti na pokopališče.

Iskrena zahvala društvu Žumberak št. 21 HBZ, ter podružnici št. 6 SMZ za vso pomoč in naklonjenost.

Iskrena zahvala pogrebniemu zavodu Golubovemu za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvovrstno poslugjo.

Končno se zahvalim vsem, ki so mi na en ali drugi način kaj pomagali, me bodrili in tolažili. Bog plačaj vsem skupaj.

Ti pa dragi nepozabni soprog, počivaj v miru v hladni zemlji ameriški, in lahka naj Ti bo ameriška gruda, duši Tvoji blagi pa večni mir, ki Ti ga iz vsega srca želim. Bog daj da se enkrat vsi srečni snidem na desnici Gospodovi v večnem veselju izvoljenih.

Tvoj žalujoča soproga

ANTOINETTE VIDOVICH.

Cleveland, O. 6. marca 1950.

V BLAG SPOMIN

SESTE OBLETINICE SMRTI NAŠE DRAGE SOPROGE IN LJUBLJENE MATERE

Frances Torkar

ki nas je za vedno zapustila in se preselila v večnost dne 6. marca 1944.

Šest let Te hladna zemlja krije in spomin nam žalosti srce, spavaj tam v grobu zdaj sladko in večni Bog Ti plačilo.

Žalujoči ostali:

SOPROG in OTROCI.

Cleveland, O. 6. marca 1950.

Sedaj na razpolago!

SPLOŠNI JAVNOSTI
IN TO PRVIČ V
58 LETIH!

**PRIHRANITE NA
BLAGU IN PODLOGAH ZA OBLEKE
V NAŠI TOVARNIŠKI TRGOVINI**

**VELIKA IZBIRA RAZNEGA BLAGA
VOLNENEGA IN SUKNENEGA
IZ KATEREGA SI LAHKO NAPRAVITE
SUKNJO ALI OBLEKO ZA VELIKO NOČ.**

**CREPE IN TAFFETA PODLOGA V
VSEH BARVAH**

GUMBI, OKRAŠKI IN DRUGO.

VSE PO ZARES LEPIH PRIHRANKIH!

URE V DELOVNIK 9 ZJUTRAJ DO 4 POPOLDNE
OB SOBOTAH 9 DOPOLDNE DO OPOLDNE

THE PRINTZ-BIEDERMAN CO.

(IZDELOVALCI ŽENSKIH SUKENJ IN OBLEK)

1974 East 61. St. koj severno od Euclid Ave.

*OPOMBA: Na drobno tukaj ne prodajamo izgotovljenih oblek

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

© H. Wellington